

Vážená paní profesorko a spolužáci

tímto bych vás chtěl seznámit s knihou Černý kocour a jiné povídky od Edgara Allana Poea. Vydalo jí nakladatelství Mladá fronta Praha . Knihu přeložil Josef Schwarz.

Osnova :

1. Informace o autorovi
2. Informace o díle
3. Ukázka z díla
4. Charakterizace stylu a jazyka
5. Hodnocení
6. Použitá literatura a zdroje

Americký romantický básník, prozaik, literární teoretik a esejista. Žil v letech 1809-1849. byl autorem fantastických a mystických příběhů, zakladatel detektivní literatury a novelistické tvorby. Okamžiky hrůzy předváděny v povídkách jsou považovány za předchůdce moderních hororů. Mistrovsky je v nich zachycen stav vypravěčovy mysli, jemuž odpovídá i jeho okolí. Jiné lze považovat za první ukázky science fiction, či povídky humoristické. Pro logický postup Poeových hrdinů při odkrývání tajemství jsou jeho povídky považovány za první detektivky. Poe značně ovlivnil evropskou literaturu. Mezi jeho díla lze zařadit třeba Zánik domu Usherů, Vražda v ulici Morgue, Předčasný pohřeb, Odcizený dopis, Maska červené smrti, Havran a jiné básně.

Knihy je soubor 12 povídek obohacených o překladatelův doslov o autorovi textů. Povídky jsou žánrově různé. Je zde zastoupen horor, sci-fi, detektivka a humoreska. Každá se odehrává v době, ve které Poe žil. Jmenuji například povídky Jáma a kyvadlo (příběh o kacíři uvězněném v kobce a týraném mnichy), Černý kocour (příběh o člověku, který spáchal vraždu a pak se k ní z hryzní svědomí sám přiznal), Zlatý brouk (povídka o lidech, kteří za zvláštních podmínek našli poklad snů), Pád do Malströmu (příběh o námořníkovi, který se zachránil z života beroucího víru).

Ukázka z díla :

povídka Jáma a kyvadlo

skončila. Rád bych byl přitiskl rudé stěny k své hrudi jako plášť věčného míru. „Chci smrt,“ říkal jsem si, „jakoukoli smrt — jen

ne smrt v jámě!" Já blázen! Což mi dosud nenapadlo, že planoucí železo mě má zahnat právě do jámy? Cožpak bych vydržel ten žár? A kdybych i vydržel, mohl bych vzdorovat jeho tlaku? A kosočtverce se teď zužoval tak rychle, že už jsem neměl čas uvažovat. Jeho střed, a tedy i nejširší část byly právě nad rozšklebenou prohlubní. Uskočil jsem — avšak svírající se stěny tlačily mne neodbytně dál. Mé zprahlé, uzmítané tělo nemělo posléze už ani coul pevné půdy pod nohama. Přestal jsem bojovat, má zmučená duše však dobojovala ještě jediným mocným, dlouhým a posledním výkřikem zoufalství. Cítil jsem, že vrávoro-
rám na samém okraji — odvrátil jsem oči — —

Ozval se zmatený šum lidských hlasů! Ryčný jek mnoha polnic! Dunivé rachocení tisícerych hromů! Natažená ruka zachytila moji ruku, právě když jsem v mdlobách klesal do propasti. Byla to ruka generála Lasalla. Francouzská armáda vstoupila do Toleda. Inkvizice byla v rukou svých nepřátel.

Autor zde využívá kontrastu a protikladů pro zvýšení napětí příběhu. Používá často pro lepší orientaci místo čárek pomlčky. Text vytržený z kontextu vyznačuje kurzívou.

Zde bych řekl, že kniha zřejmě ve svém pojetí předběhla dobu. Na to, že pochází z romantismu, tak mě velice zaujala a pěkně se mi četla.

Literatura a zdroje : kniha Černý kocour a jiné povídky

<http://literatura.kvalitne.cz/poe.htm>